

М. — Е, време доде и на менеда влязж въ тейзи
мѣжи.

Б. С. — Тжи я? е, дай боже! знамъ на едно мѣсто
еднж, ако доде, по добра не треба.

М. — Е иди за бога единъ часъ по напредъ, да не
ны іж земи другъ, чи сетнѣ дѣ ще диримъ друга: ако
знашъ негдѣ и нѣкоя люлка донесъ іж.

Б. С. — Е бабено то, сега люлки тѣ сж скжпи,
по 200 гроша хубави тѣ! на мое то време ги даваха 14
гр: ма тогива даваха брашно то 2 пары ока та и сапуня 8.

М. — Нека да е скжпа, само да е добра.

Б. С. — Твърдѣ добрѣ бабено то, ами, ако ще богъ,
сега скоро ли?

М. — На, хекимина чякамъ: врече ми ся да ми да-
де единъ цѣръ, и тутакси, ми каза, ще добіж чадо, само
недей ся бави.

Б. С. — (става) Е остани си съ здравѣ, само мал-
ко оризъ да ми дадешъ бабено то, и единъ калжнѣ са-
пунъ, и богъ да даде да та виджъ съ дѣте въ люлка та.

М. — Отъ уста та ти въ божіе то ухо! иди доло
и кажи да ти даджтъ.

Б. С. — Е, останете си бабе.

ЯВЛЕНІЕ ШЕСТО.

НИКОЛАЙ ДОКТОРЪ И МАРІА ХОРОТУВАТЬ.

Николай. Господжа, ваша слуга.

Маріа. О! добрѣ дошелъ, добрѣ дошелъ.

Н. — Увѣренъ сжмъ, какъ сте добрѣ на здравіе
ТО СИ.